

[Skytte.]

brugets staldbygninger, er nogle af de penge, der er givet bedst ud, og som kommer igen med renter både på den ene og den anden måde. Det er mit partis standpunkt, at en udlånsordning efter disse retningslinier bør fortsættes, og efter de udtalelser ude i landet, jeg har set refereret af landbrugsministre, er det mit håb, at ministeren deler disse synspunkter og snarest muligt her i tinget vil stille sig på linie hermed.

Jeg beder landbrugsministeren udtale sig herom, idet jeg tilføjer, at hvis ministerens svar bliver benægtende, agter mit parti her i tinget at fremsætte forslag om fortsat finansiering til forbedring af staldforholdene i landbruget. Det er et nødvendigt arbejde, som der er en almen interesse for at skaffe udlånsmidler til. Ikke mindst den vinter, vi har oplevet i den sidste tid, har afsløret, at vore stalde og staldforhold langtfra er i orden. De staldforbedringer, der er udført, har været af umådelig værdi for landbrugsproduktionen, og en fortsættelse af dette arbejde vil i høj grad gavne produktionen og styrke landbrugets konkurrencemuligheder.

Oluf Pedersen: Forslaget om at give husmandskreditforeningerne adgang til at låne ud til 6 pct. kan vi støtte. En forhøjelse af renten betyder en tilsvarende højere kurs, og forslaget gælder jo for kortvarige lån. Derimod synes jeg ikke om, at der skal gives statsgaranti. Det er et led i hele loven, men i sin tid stemte vi imod denne statsgaranti, og det synspunkt, der her er fremsat, at statsgarantien er overflødig, hvad vist er rigtigt, er jo ikke netop en begrundelse for at fortsætte med statsgarantien. Det er jo ikke således, som man nærmest skulle tro, når man hører den ærede ordfører for socialdemokratiet, at husmandsbruget er i vanskeligheder, at det er det, der er årsagen til de lån, der her er tale om. Sådan ligger det jo ikke.

Det spørgsmål, som blev rejst af det ærede medlem hr. Aage Fogh, vedrørende udlånsgrænsen for husmandskreditforeningerne har vi drøftet i realkreditkommissionen, og jeg er fuldkommen enig med det ærede medlem om, at det var betimeligt, at der her skete en ændring. Jeg synes, det er underligt, når man efter at have diskuteret det i realkreditkommissionen siger: ja, men det er jo noget,

som de andre kreditforeninger skal være med til at bestemme. Man har i virkeligheden en ordning, hvorefter de konkurrerende kreditforeninger skal kunne hindre, at husmandskreditforeningerne kommer til at udlåne til husmandsbrug; det forekommer mig at være helt urimeligt. Det ligner da ikke noget at sige, at de andre kreditforeninger skal bestemme, hvorvidt husmandskreditforeningerne skal kunne udlåne til husmandsbrug. Når der er en lov på dette område, må vi kunne tage stilling til det herinde uden at spørge hverken Østifternes Kreditforening, Creditkassen for Landejendomme, eller hvad de hedder, om tilladelse til at foretage en udvidelse, således at der kan ydes lån til husmandsbrug, sådan som meningen har været med loven.

Dette vil jeg altså støtte og anbefale ministeren at stille sig velvilligt overfor.

I modsætning hertil vil jeg ikke give tilslutning til det, som blev fremdraget af det ærede medlem hr. Skytte, at man skal give statslån eller Marshallån — der i realiteten er statslån — til finansiering af forbedringer indenfor landbruget. Vi ved jo — eller burde i alt fald vide — her i tinget, at det, at der gives statslån, betyder — alt andet lige — at der må ske en tilsvarende indskrænkning af den private kredit, og jeg er ikke tilhænger af, at statskreditgivningen udvides.

Boligministeren (Kjærboel): Jeg beklager, at jeg har været kaldt bort i anledning af et presserende sygdomstilfælde og derfor ikke har kunnet følge debatten her. Jeg hørte de sidste bemærkninger af det ærede medlem hr. Aage Fogh, og det forekommer mig rent umiddelbart, at det spørgsmål, det ærede medlem rejste, egentlig hører hjemme i realkreditkommissionen; men da der nu er ønsket udvalgsbehandling af lovforslaget, går jeg ud fra, at vi kan drøfte spørgsmålet dér. Iøvrigt takker jeg for den tilslutning, der er givet til lovforslaget.

Aage Fogh: Jeg vil sige til den højtærede minister, at man kan måske nok mene, at det spørgsmål, jeg rejste, hører hjemme i realkreditkommissionen, men forholdet er jo det, at det haster med at få nogle penge til rådighed til forbedringer. Den højtærede minister har antagelig observeret, at min